ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
z 24. novembra 2005 *

V spojených veciach C-138/03, C-324/03 a C-431/03,

ktorých predmetom sú žaloby o neplatnosť podľa článku 230 ES, podané 27. marca 2003 (C-138/03), 24. júla 2003 (C-324/03) a 9. októbra 2003 (C-431/03),

Talianska republika, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci A. Cingolo, avvocato dello Stato, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: E. de March a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Dal Ferro, avvocato, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: taliančina.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca) a E. Levits,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 21. apríla 2005,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 16. júna 2005,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Talianska republika vo svojich žalobách navrhuje zrušenie

— listu Komisie Európskych spoločenstiev z 20. januára 2003 smerujúceho k zníženiu časti súm požadovaných v systéme pomoci v rámci operačného

programu „Výskum, technologický rozvoj a vyššie vzdelávanie“ (ďalej len „napadnutý list z 20. januára 2003“),

— listu Komisie z 3. marca 2003, ktorým sa stanovila konečná suma uvedeného zníženia (ďalej len „napadnutý list z 3. marca 2003“),

— listu Komisie zo 14. mája 2003 v rozsahu, v ktorom odmieta oprávnenosť záloh vyplatených v súvislosti so štátnou pomocou po 19. februári 2003 na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov (ďalej len „napadnutý list zo 14. mája 2003“),

— listu Komisie z 29. júla 2003, ktorým sa zamietla oprávnenosť záloh vyplatených v súvislosti so štátnou pomocou po 19. februári 2003 na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov (ďalej len „napadnutý list z 29. júla 2003“).

Právny rámec

2 Odôvodnenia č. 42 a 43 nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999 z 21. júna 1999 o všeobecných ustanoveniach o štrukturálnych fondoch (Ú. v. ES L 161, s. 1; Mim. vyd. 14/001, s. 31) stanovujú:

„(42) ... platby je potrebné vykonávať formou záloh, po ktorých nasleduje uhradenie skutočne vzniknutých výdavkov...

(43) ... keďže je potrebné zaistiť riadnu správu finančných prostriedkov ustanovením, že výdavok má byť náležite opodstatnený a potvrdený...".

3 Článok 9 uvedeného nariadenia stanovuje:

„...

Na účely tohto nariadenia sa rozumie:

l) ‚konečnými príjemcami': subjekty a verejnoprávne alebo súkromné podniky zodpovedné za zadávanie zákaziek činností. V prípade systémov pomoci podľa článku 87 zmluvy a v prípade pomoci poskytovanej subjektmi určenými členskými štáty sú konečnými príjemcami tie subjekty, ktoré túto podporu poskytujú;

...

o) ‚platobným orgánom': jeden alebo viac vnútroštátnych, regionálnych alebo miestnych orgánov či subjektov určených členskými štátmi na účely vypracovania a predkladania žiadostí o platby a prijímanie platieb od Komisie. Členský štát stanoví podrobnosti svojho vzťahu k platobnému orgánu a vzťahu tohto orgánu ku Komisii."

4 Článok 32 ods. 1 tretí pododsek toho istého nariadenia stanovuje:

„Platby môžu mať formu platieb na účet, priebežných platieb alebo preplatenia konečnej bilancie. Priebežné platby a preplácanie bilancie sa musí vzťahovať na skutočne zaplatené výdavky. Tieto výdavky musia zodpovedať platbám vykonaným konečnými príjemcami a musia byť doložené potvrdenými faktúrami alebo účtovnými dokladmi rovnocennej dôkaznej hodnoty."

5 Podľa článku 32 ods. 2 prvého pododseku nariadenia č. 1260/1999 „pri prvom vyhradení prostriedkov Komisia prevedie platbu na účet platobného orgánu. Táto platba na účet predstavuje 7 % z príspevku z fondov na príslušnú pomoc..."

6 Príloha nariadenia Komisie (ES) č. 1685/2000 z 28. júla 2000, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1260/1999 s ohľadom na uplatniteľnosť výdavkov pre činnosti spolufinancované štrukturálnymi fondmi (Ú. v. ES L 193, s. 39; Mim. vyd. 14/001, s. 122), stanovuje:

„Pravidlo č. 1: výdavky skutočne vyplatené

1. Platby vykonané konečnými príjemcami

1.1. Koneční príjemcovia vykonajú platby v zmysle tretieho pododseku článku 32 ods. 1 nariadenia... č. 1260/1999... v hotovosti, pokiaľ výnimky uvedené v bode 1.4 nestanovujú inak.

1.2. V prípade foriem pomoci podľa článku 87 zmluvy a pomoci udelenej orgánmi určenými členskými štátmi znamenajú ‚platby vykonané konečnými príjemcami' pomoc platenú individuálnym príjemcom orgánmi, ktoré túto pomoc udeľujú. Platby pomoci vykonané konečnými príjemcami musia byť odôvodnené odkazom na podmienky a ciele pomoci.

1.3. Okrem prípadov uvedených v bode 1.2. znamenajú platby vykonané konečnými príjemcami platby vykonané subjektmi alebo verejnými alebo súkromnými podnikmi, ktorých forma je definovaná v programovom doplnku podľa článku 18 ods. 3 písm. b)... nariadenia [č. 1260/1999] a ktoré sú priamo zodpovedné za sprostredkovanie určitých činností.

...

2. Doklady o výdavku

Platí pravidlo, že platby vykonané konečnými príjemcami sa dokladujú obdržanými [potvrdenými — *neoficiálny preklad*] faktúrami. Ak sa toto nedá dodržať, dokladujú sa také platby účtovnými dokladmi rovnakej preukaznej [rovnocennej dôkaznej — *neoficiálny preklad*] hodnoty.

Navyše, ak uskutočnenie operácie nepodlieha postupom obstarávania, platby vykonané konečnými príjemcami sa dokladujú skutočne vyplatenými výdavkami (vrátane výdavkov uvedených v bode 1.4.) dotknutými orgánmi, resp. verejnými alebo súkromnými podnikmi zúčastnenými na vykonávaní operácie.

..."

Skutkové okolnosti

7 Komisia 8. augusta 2000 schválila operačný program „Výskum, technologický rozvoj a vyššie vzdelávanie" (ďalej len „program"), ktorý patrí do rámca Spoločenstva na podporu štrukturálnej pomoci v oblastiach Talianska, na ktoré sa vzťahuje cieľ č. 1 nariadenia č. 1260/1999.

8 Komisia 7. septembra 2001 poslala Talianskej republike oznámenie o výklade článku 32 ods. 1 tretieho pododseku nariadenia č. 1260/1999 (ďalej len „oznámenie o výklade"). V sprievodnom liste uvedená inštitúcia uvádza, že „predmetom tohto oznámenia je objasniť určité otázky položené Komisii týkajúce sa pojmov ‚výdavky skutočne vyplatené' a ‚platby vykonané konečnými príjemcami'". Pre prípad, že by konečný príjemca nebol individuálnym príjemcom fondov Spoločenstva, oznámenie o výklade analyzuje oprávnenosť „záloh na granty", teda preddavkov na pomoc, ktorú koneční príjemcovia vyplácajú individuálnym príjemcom, na účely spolufinancovania. Zdôrazňujúc potrebu dbať na to, aby výdavky uvedené vo vyhlásení boli skutočne zaplatené a riadne dokladmi podložené, Komisia uviedla, že „platby záloh konečným príjemcom nemožno zahrnúť do výdavkov uvedených vo vyhlásení pre Komisiu, ibaže by uvedený príjemca mohol preukázať, že individuálny príjemca použil túto zálohu na uhradenie skutočných výdavkov".

9 Napadnutým listom z 20. januára 2003 určeným Talianskej republike Komisia rozhodla, že zníži sumy týkajúce sa záloh a preruší postup platieb na základe predloženia potvrdení o výdavkoch na program.

10 Napadnutým listom z 3. marca 2003 Komisia uviedla, že nariadila platbu nižšej sumy, ako bola tá, ktorá bola predmetom žiadosti, najmä vzhľadom na zníženie o 3 163 570,18 eur v súvislosti s uvedenými zálohami.

11 Súčasne s týmito udalosťami bolo začaté konzultačné konanie v rámci výboru pre rozvoj a konverziu regiónov (ďalej len „výbor") s cieľom definovať podmienky zjednodušenia riadenia štrukturálnych fondov. Pokiaľ ide najmä o finančné riadenie, výbor preskúmal otázku týkajúcu sa oprávnenosti záloh v rámci systému pomoci. V rozsahu, v akom podľa Komisie platné ustanovenia vylučujú takúto oprávnenosť, Komisia podala výboru návrh zmien a doplnení nariadenia č. 1685/2000, ktorý preformuloval okrem iného pravidlo č. 1 o „výdavkoch skutočne vyplatených" uvedené v prílohe k tomuto nariadeniu. Keďže počas 73. zasadnutia výboru 19. februára 2003 k dohode s členskými štátmi nedošlo, Komisia sa rozhodla upustiť od uvedeného návrhu.

12 Napadnutým listom zo 14. mája 2003 Komisia informovala Taliansku republiku o výsledku rokovania, ktoré prebehlo v rámci výboru, a potvrdila, že jej stanovisko týkajúce sa záloh vyplatených v rámci systému pomoci zostáva nezmenené tak, ako ho vyjadrila v oznámení o výklade. Komisia však s odkazom na pochybnosti, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti presným stavom platných ustanovení, a aby nesklamala očakávania, ktoré mohli legitímne vzniknúť z diskusie uzavretej 19. februára 2003, vyhlásila, že je ochotná považovať za oprávnené zálohy, ak rozhodnutie o ich poskytnutí alebo uzavretie výberového konania predchádzali uvedenému dátumu.

13 Komisia teda listom z 23. mája 2003 informovala talianske orgány, že začala vyplácať sumu zníženú napadnutými listami z 20. januára a 3. marca 2003, ktoré sa v dôsledku toho rušia. Vyplatenie sumy 3 163 570,18 eur sa uskutočnilo 5. júna 2003.

14 Komisia potom doručila talianskej vláde napadnutý list z 29. júla 2003, v ktorom uviedla, že sa vypracovala nová verzia napadnutého listu zo 14. mája 2003 tak, aby sa odstránili niektoré chyby v preklade. Táto nová verzia sa líšila od predchádzajúcej iba v jednej časti, ktorá bola v tejto novej verzii nahradená novým znením.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdnym dvorom

Vec C-138/03

15 Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté listy z 20. januára a 3. marca 2003, ako aj všetky akty, ktoré boli prijaté na základe nich alebo ktoré sú s nimi spojené,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

16 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— nariadil výmaz veci.

Vec C-324/03

17 Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý list zo 14. mája 2003 v rozsahu, v ktorom odmieta oprávnenosť záloh vyplatených v súvislosti so štátnou pomocou po 19. februári 2003 na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov, ako aj všetky jemu predchádzajúce alebo s ním spojené akty,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

18 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— odmietol žalobu ako neprípustnú alebo subsidiárne zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Vec C-431/03

19 Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý list z 29. júla 2003, ako aj všetky jemu predchádzajúce alebo s ním spojené akty,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

20 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— odmietol žalobu ako neprípustnú alebo subsidiárne zamietol ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

21 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 26. januára 2004 boli veci C-138/03, C-324/03 a C-431/03 spojené na účely ústnej časti konania a na účely vyhlásenia rozsudku.

Vec C-138/03

22 Talianska republika vo svojej žalobe navrhuje zrušenie napadnutých listov z 20. januára a 3. marca 2003 smerujúcich k odmietnutiu uhradenia záloh vyplatených talianskymi orgánmi v rámci programu a stanovenie výšky sumy príslušného zníženia na 3 163 570,18 eur.

23 Je však nesporné, že Komisia rozhodnutím z 23. mája 2003 informovala taliansku vládu, že rozhodnutie odmietnuť uhradenie záloh bolo zrušené a že sa začalo vyplácanie príslušnej sumy.

24 Je takisto nesporné, že zaplatenie sumy 3 163 570,18 eur Talianskej republike sa uskutočnilo 5. júna 2003.

25 Je nevyhnutné konštatovať, že zrušením napadnutých listov z 20. januára a 3. marca 2003 žalobkyňa dosiahla to, čo jej mala zabezpečiť žaloba, a preto Súdny dvor nemá dôvod rozhodnúť. V skutočnosti v rámci žaloby podanej podľa článku 230 ES Súdny dvor môže len určiť neplatnosť aktu, ktorý je predmetom tejto žaloby (uznesenie z 8. marca 1993, Lezzi Pietro/Komisia, C-123/92, Zb. s. I-809, bod 10).

26 Z toho vyplýva, že sa žaloba vo veci C-138/03 stala bezpredmetnou a je potrebné konanie o nej zastaviť.

Vec C-324/03

O prípustnosti žaloby

27 Komisia podala námietku neprípustnosti z dôvodu, že napadnutý list zo 14. mája 2003 nepredstavuje napadnuteľný akt v zmysle článku 230 ES.

Tvrdenia účastníkov konania

28 Komisia na jednej strane uvádza, že napadnutý list zo 14. mája 2003 sa obmedzuje na to, že podáva výklad určitých pravidiel oprávnenosti na účely financovania zo štrukturálnych fondov, ktorým nevzniká žiaden právny účinok voči Talianskej republike. Takéto účinky by mohli nastať iba rozhodnutiami, ktoré by Komisia prijala následne na základe konkrétnych žiadostí o platbu.

29 Na druhej strane Komisia tvrdí, že napadnutý list mal iba potvrdiť stanovisko vyjadrené Komisiou v oznámení o výklade.

30 Talianska republika odpovedá, že stanovisko vyjadrené Komisiou v napadnutom liste zo 14. mája 2003 je v skutočnosti aktom, ktorý zavádza nový prvok do platného systému v oblasti oprávnenosti výdavkov, a to neoprávnenosť záloh vyplatených v rámci systému pomoci na účely spolufinancovania Spoločenstva, a ktorý práve z dôvodu svojho novátorského účinku môže mať priamy účinok na právnu sféru žalobkyne.

31 Talianska vláda takisto uvádza, že napadnutý list zo 14. mája 2003 nepredstavuje výlučne potvrdzujúci akt stanoviska vyjadreného Komisiou v oznámení o výklade, keďže je výsledkom inštitucionálnej diskusie v rámci výboru smerujúcej k zmene a doplneniu nariadenia č. 1685/2000.

Posúdenie Súdnym dvorom

32 Podľa ustálenej judikatúry žalobou o neplatnosť možno napadnúť všetky ustanovenia prijaté inštitúciami, ktoré majú právne účinky, bez ohľadu na to, akú majú povahu alebo formu (rozsudky z 31. marca 1971, Komisia/Rada, 22/70, Zb. s. 263, bod 42, a zo 16. júna 1993, Francúzsko/Komisia, C-325/91, Zb. s. I-3283, bod 9).

33 V prejednávanej veci ide o list Komisie určený Talianskej republike, ktorého cieľom je oboznámiť s pohľadom tejto inštitúcie na neoprávnenosť záloh vyplatených členskými štátmi na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov.

34 Na preverenie, či sa tento list obmedzuje na opis stanoviska Komisie bez toho, že by menil oblasť uplatňovania právnej úpravy Spoločenstva, alebo či naopak je spôsobilý mať právne účinky tým, že vytvára nové povinnosti pre členské štáty, je potrebné preskúmať obsah tohto aktu.

35 Posúdenie odôvodnenosti tvrdenia Komisie sa teda musí vykonať tak, že sa posúdia otázky týkajúce sa podstaty tohto sporu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. marca 1997, Francúzsko/Komisia, C-57/95, Zb. s. I-1627, body 9 a 10).

36 Okrem toho, hoci je isté, že v prvej časti napadnutého listu zo 14. mája 2003 Komisia potvrdila svoje stanovisko týkajúce sa neoprávnenosti záloh vyplatených členskými štátmi na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov, ako to vyjadrila v oznámení o výklade, pravdou je aj to, že s cieľom odôvodniť uhradenie záloh poskytnutých až do 19. februára 2003 na základe ochrany legitímnych očakávaní členských štátov odkazuje výslovne v druhej časti na pochybnosti, ktoré mohli vzniknúť v súvislosti s presným stavom platných ustanovení.

37 Keďže napadnutý list zo 14. mája 2003 nemá výlučne potvrdzujúci charakter oznámenia o výklade, musí sa považovať za konečný výsledok opätovného preskúmania okolností (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. marca 1978, Herpels/Komisia, 54/77, Zb. s. 585, bod 14).

38 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba vo veci C-324/03 je prípustná.

O veci samej

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 32 nariadenia č. 1260/1999, ako aj bodov 1 a 2 pravidla č. 1 prílohy nariadenia č. 1685/2000

— Tvrdenia účastníkov konania

39 Talianska republika uvádza, že žiadne z ustanovení uvedených v nariadeniach č. 1260/1999 a č. 1685/2000 neumožňuje priznať činnostiam individuálnych príjemcov financovania relevantnosť pre oprávnenosť výdavkov vynaložených konečným príjemcom v rámci systému štátnej pomoci.

40 Tento výklad je potvrdený v prvom rade článkom 32 nariadenia č. 1260/1999, ktorý stanovuje, že platby vykonané konečnými príjemcami sa musia odôvodniť, ak je to možné, potvrdenými faktúrami a vo všetkých ostatných prípadoch účtovnými dokladmi rovnocennej dôkaznej hodnoty. V druhom rade sa uvádza v bode 1.2 pravidla č. 1 uvedenom v prílohe nariadenia č. 1685/2000, že platby pomoci vykonané konečnými príjemcami sa musia odôvodniť odkazom na podmienky a ciele uvedenej pomoci. Toto teda vylučuje akúkoľvek inú podmienku, pokiaľ ide o zdokumentovanie príslušných výdavkov vynaložených individuálnym príjemcom financovania. V treťom rade bod 2 uvedeného pravidla č. 1 pripúšťa, že keď nie je možné predložiť potvrdené faktúry, dokladujú sa platby účtovnými dokladmi rovnocennej dôkaznej hodnoty.

41 Podľa Komisie sa „účtovnými dokladmi rovnocennej dôkaznej hodnoty" v zmysle nariadenia č. 1260/1999 rozumejú doklady preukazujúce platbu, ktoré Komisia uznáva a prijíma v prípade, keď na základe daňových a účtovných ustanovení

dotknutého členského štátu nie je potrebné vydať faktúru pri vynaložení peňažných prostriedkov. Nie je žiadny dôvod predpokladať, že tieto dokumenty sa vzťahujú osobitne na systémy pomoci, a takisto v rámci týchto systémov môžu existovať potvrdené faktúry pre iné vykonávané činnosti.

42 Okrem toho, pokiaľ ide o skutočnosť, že článok 32 nariadenia č. 1260/1999 neuvádza individuálnych príjemcov financovania, Komisia uvádza, že talianska vláda ignoruje právomoc zverenú článkom 30 tohto nariadenia Komisii prijímať v prípade potreby spoločné pravidlá v oblasti oprávnenosti výdavkov. Nie je možné odvodiť z nariadenia č. 1260/1999 vyčerpávajúcu právnu úpravu, pokiaľ ide o podmienky oprávnenosti uvedených výdavkov.

43 Komisia spresňuje, že bod 1.2 pravidla č. 1 prílohy nariadenia č. 1685/2000 sa má chápať v tom zmysle, že požaduje preukázanie skutočného použitia financovania na realizáciu projektov zodpovedajúcich cieľom, na ktoré bola pomoc poskytnutá. Túto podmienku môže Komisia účinne preveriť iba v poslednej etape použitia pomoci, teda etape, ktorá sa týka individuálnych príjemcov financovania ako vykonávateľov rôznych opatrení a činností na mieste.

— Posúdenie Súdnym dvorom

44 Z odôvodnenia č. 43 nariadenia č. 1260/1999 vyplýva, že jedným z jeho cieľov je zaistiť riadnu správu finančných prostriedkov ustanovením, že výdavok má byť náležite opodstatnený a potvrdený.

45 Na tieto účely systém zriadený článkom 32 nariadenia č. 1260/1999, ako aj pravidlom č. 1 prílohy nariadenia č. 1685/2000 spočíva na zásade uhradenia výdavkov.

46 Toto implikuje, že v zásade oprávnenosť výdavkov vynaložených vnútroštátnymi orgánmi na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov je podriadená predloženiu dôkazu oddeleniam Komisie o ich použití v rámci projektu financovaného Európskou úniou. Takýmto dôkazom môže byť potvrdená faktúra, alebo ak je to nemožné, účtovné doklady rovnocennej dôkaznej hodnoty.

47 Iba v prípade platby Komisiou v podobe zálohy v sume predstavujúcej 7 % príspevku zo štrukturálnych fondov na predmetnú pomoc, ako stanovuje článok 32 ods. 2 nariadenia č. 1260/1999, nemusia vnútroštátne orgány predložiť už v tomto štádiu doklady preukazujúce vynaložené výdavky.

48 Zálohy, ktoré sú vyplatené vnútroštátnymi orgánmi a ktoré nepresahujú sumu 7 % príspevku z uvedených fondov, sa teda môžu poskytnúť bez akéhokoľvek požadovania príslušného dôkazu o použití. Naopak však, ak ako v prejednávanej veci tieto zálohy presahujú uvedenú sumu, ich uhradenie *a posteriori* Komisiou bude závisieť od splnenia formálnych náležitostí uvedených v bode 46 tohto rozsudku.

49 V poslednom uvedenom prípade platba, ktorú má uskutočniť Komisia, už nebude zálohou, ale skôr priebežnou platbou alebo preplatením záverečnej bilancie v zmysle článku 32 nariadenia č. 1260/1999, čo si v dôsledku toho vyžaduje predloženie dôkazných dokladov o použití predmetných súm.

50 Napadnutý list zo 14. mája 2003, podľa ktorého zálohy vyplatené členskými štátmi v rámci systému pomoci sú oprávnené na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov, iba ak sa predložia dôkazné doklady, je teda v súlade s článkom 32 nariadenia č. 1260/1999, ako aj s bodmi 1 a 2 pravidla č. 1 prílohy nariadenia č. 1685/2000.

51 Z týchto dôvodov je prvý žalobný dôvod uvádzaný Talianskou republikou nedôvodný a musí sa zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

— Tvrdenia účastníkov konania

52 Podľa talianskej vlády napadnutý list zo 14. mája 2003 neobsahuje žiadny prvok, ktorý by odôvodňoval stanovisko prijaté v tejto veci. Odôvodnenie uvedeného listu je nedostatočné a protirečivé.

53 Komisia uvádza, že tento žalobný dôvod nie je opodstatnený, keďže chronológia udalostí uvedená v napadnutom liste zo 14. mája 2003 obsahuje všetky potrebné skutočnosti na porozumenie oboch stanovísk vyjadrených Komisiou. Okrem toho neexistuje žiadne protirečenie, pokiaľ ide o skutočnosť, že tento list potvrdzuje pravidlo neoprávnenosti záloh a zároveň považuje za oprávnené zálohy vyplatené pred 19. februárom 2003. Tieto dva výroky zodpovedajú v uvedenom poradí všeobecnému pravidlu a výnimke.

— Posúdenie Súdnym dvorom

54 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa odôvodnenie vyžadované článkom 253 ES musí prispôsobiť druhu príslušného právneho aktu a musí byť z neho jasne a jednoznačne zrejmá úvaha inštitúcie, ktorá akt vydala, a to tak, aby dotknuté osoby mohli spoznať dôvody prijatého opatrenia a príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie (pozri najmä rozsudky z 11. septembra 2003, Rakúsko/Rada, C-445/00, Zb. s. I-8549, bod 49, a z 9. septembra 2004, Španielsko/Komisia, C-304/01, Zb. s. I-7655, bod 50).

55 Táto požiadavka sa musí posúdiť vo vzťahu k okolnostiam prejednávanej veci, najmä obsahu aktu, povahe uvádzaných dôvodov a záujmu, aby príjemcovia alebo iné priamo a osobne dotknuté osoby týmto aktom mohli vysvetlenia pochopiť. Nevyžaduje sa však, aby odôvodnenie uvádzalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 253 ES, sa musí posúdiť nielen v súvislosti so znením tohto aktu, ale aj so zreteľom na jeho kontext a všetky právne ustanovenia, ktoré upravujú dotknutú oblasť (pozri rozsudky z 22. marca 2001, Francúzsko/Komisia, C-17/99, Zb. s. I-2481, bod 36, a zo 7. marca 2002, Taliansko/Komisia, C-310/99, Zb. s. I-2289, bod 48).

56 Vzhľadom na túto judikatúru sa nezdá, že by Komisia odôvodnila nedostatočne napadnutý list zo 14. mája 2003.

57 V skutočnosti v tomto liste uvádza jasne a jednoznačne príslušné dôvody, ktoré boli základom opätovného potvrdenia jej stanoviska týkajúceho sa neoprávnenosti

určitých záloh vyplatených členskými štátmi na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov, ako aj rozhodnutia umožniť uhradenie záloh poskytnutých až do 19. februára 2003, teda:

— neexistenciu dohody v rámci výboru na účely zmeny a doplnenia nariadenia č. 1685/2000,

— ochranu legitímnych očakávaní členských štátov.

58 Je teda potrebné zamietnuť žalobný dôvod založený na porušení podstatných formálnych náležitostí ako nedôvodný.

59 Keďže žiadny zo žalobných dôvodov uvádzaných Talianskou republikou nemal úspech, je potrebné zamietnuť žalobu vo veci C-324/03 ako celok.

Vec C-431/03

O prípustnosti žaloby

60 Komisia namieta neprípustnosť žaloby vo veci C-431/03 tak, ako aj vo veci C-324/03.

Tvrdenia účastníkov konania

61 Podľa Komisie žaloba podaná po inej žalobe, ktorá smeruje proti tým istým účastníkom konania, má ten istý predmet konania a je založená na tých istých žalobných dôvodoch, sa musí odmietnuť ako neprípustná.

62 Talianska vláda namieta, že napadnuté listy zo 14. mája a 29. júla 2003, hoci zjavne vykazujú určitú obsahovú a funkčnú súvislosť, predstavujú formálne oddelené akty.

Posúdenie Súdnym dvorom

63 Talianska republika vo svojej žalobe navrhuje zrušenie napadnutého listu z 29. júla 2003, ktorý nahradil napadnutý list zo 14. mája 2003 s účinnosťou ku dňu jeho prijatia.

64 Podľa ustálenej judikatúry žaloba podaná po inej žalobe, ktorá smeruje proti tým istým účastníkom konania, je založená na tých istých žalobných dôvodoch a navrhuje zrušenie toho istého právneho aktu, sa musí odmietnuť ako neprípustná z dôvodu prekážky začatého konania (pozri najmä rozsudok z 22. septembra 1988, Francúzsko/Parlament, 358/85 a 51/86, Zb. s. 4821, bod 12).

65 Za okolností prejednávanej veci žaloba vo veci C-431/03 smeruje proti tým istým účastníkom konania a je založená na tých istých žalobných dôvodoch ako žaloba

C-324/03.

66 Okrem toho, ako už uviedla generálna advokátka v bode 15 svojich návrhov, z napadnutého listu z 29. júla 2003 vyplýva, že cieľom tohto listu bola iba oprava určitých chýb v preklade, ktoré vznikli v napadnutom liste zo 14. mája 2003, pričom tento posledný uvedený list sa nezrušil a jeho právne účinky trvajú stále odo dňa jeho prijatia. Navyše Talianska republika nenapadla uvedenú opravu ako takú.

67 Predmet tejto žaloby je teda presne taký istý ako predmet vo veci C-324/03, teda zrušenie napadnutého listu zo 14. mája 2003, v ktorom Komisia pripúšťa, napriek opätovnému potvrdeniu neoprávnenosti záloh poskytnutých orgánmi určenými členskými štátmi na účely poskytnutia pomoci zo štrukturálnych fondov, oprávnenosť týchto záloh v prípade, keď konečné rozhodnutie o poskytnutí pomoci dotknutým príjemcom bolo prijaté najneskôr 19. februára 2003.

68 Žaloba C-431/03 sa musí preto odmietnuť ako neprípustná.

O trovách

69 Podľa článku 69 ods. 6 rokovacieho poriadku, ak Súdny dvor konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy. V prejednávanej veci, hoci Súdny dvor rozhodol, že konanie vo veci C-138/03 zastaví z dôvodu zrušenia rozhodnutí Komisiou, ktorých zrušenie navrhovala Talianska republika, je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že k tomuto zrušeniu došlo až po podaní žaloby, a teda žalobkyni vznikli zbytočné trovy. Zdá sa byť teda primerané zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

70 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania vo veciach C-324/03 a C-431/03 a Talianska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Konanie vo veci C-138/03 sa zastavuje.

2. Žaloba vo veci C-324/03 sa zamieta.

3. Žaloba vo veci C-431/03 sa odmieta ako neprípustná.

4. Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania vo veci C-138/03.

5. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania vo veciach C-324/03 a C-431/03.

Podpisy